

N. viro Constantino Huygenio

Casper Barlaeus S.P.D.

Q
uis sparsim anteaec versiculis aliquot mors tū affatus fui,
Prohiblime Hugni, iam postmatum morum mitto baudponit,
ut si forte istis salivam hibi movi, iam hac ipsa fama expiram.
Ita loquor; quia famam istam Braxiar, aut caninam appossum
aut picam (medicorum hac pulcam sapient) interpredor. quā
uti laborantes mortuosa appetunt, ita & hi hos male
natos fructus. En, quo disordia cum Pindixit miserum.
qui Theologiam anteaec & Philosophiam professus fui,
iam postea factus sum. Et dum alijs licet
fervent mores, soliti inter arbusta cicada, in spem
spiritum cantillo. Tunc mihi in illa tempora, in quibus
etiam posuit Aristopanis iste Iulus, et ex eorum
nitu omnia geruntur, quos utpote fauus, debita periphrasi
circumscribere non audo. Sed doxiām istud uicis reficare,
ad cuius memoriam ex sorore. Apud tū confidatis hanc
quodimoniam dorno, quia eum non afflatoem esse novi,
quig. Humanitas ac bonitatis tuae atra doxiam somnum,
suebido refocillasti: nec occasio neglegit, q̄s ne commandari,
quotum favore, ubi res sunt, origi possim. Sed nō ad
postata mea, quia nec puto aūsim, ut legas, nec suffici
misi vider; nec, ut non legas, ne do iudicij tui candore
et equitate dubitare credar. Eo sente vivitur, in quo
audioribus esse potis, non licet. Nihil iam sapit, nisi
quod singulari iudicio, auditione ac cura leviter sit. Quia
publici saporis sunt, nāfūam moueat. Omnia quasi falso
et passim sparta hinc oportet. Qualia huc mea esse
libens diffibet. Sed facta vobiam apud te mebor, si
expandas, & ne tempore ploray scripisse, quo minime
defocatus fui animis, & domesticas sordiditatis uras
impedita Calliope, stolidus, & obmutum. Vale
vir amplissime & to de ceteris scribenti ignosce.
Raphaele, & Casper nostro, Lugd. Bat. proprie die Cal. April.
1628.

322

Hug. 37.

Nobilissimo, amplissimoq; viro
o. Constantino Huguenio

Hagam,

